

højtærede Minister kender, og indenfor mit Parti blev vi enige om at kombinere den ærede Ordførers, det ærede Medlem fra Æbeltofts, Ændringsforslag og mit paa den Maade, at vi foreslog Indførelse af en Transportforpligtelse til Maksimalfragt og Fordeling af den Byrde, der derved opstod for Skibsfarten, paa denne i Forhold til Nettfortjenesten. Det var vor Stilling. Jeg har ikke haft Lejlighed til her ved Sagens Behandling at gennemse alt, hvad der foreligger derom, men jeg tror ikke, at jeg tager fejl, naar jeg gaar ud fra, at det Mindretal, jeg tilhørte, i sin Betænkning har henvist til mit Ændringsforslag og har udtalt, at man kunde acceptere det, og at ogsaa mit Partis ærede Ordfører ved anden Behandling udtalte noget lignende. Vi har nu hørt af det ærede Medlem fra Æbeltoft, at han overfor den højtærede Minister har erklæret, at mine Gruppefæller kunde acceptere det her omtalte Grundlag, og eet er sikkert, at jeg, da jeg kom hjem igen og Sagen kom til Fællesudvalg, forsøgte paa ny at rejse Sagen og havde en absolut Følelse af, at der var Sangbund for Tanken indenfor Fællesudvalget. Den højtærede Indenrigsminister bad os imidlertid saa indtrængende, som det var ham muligt, at acceptere det Forlig, som jeg nu næsten blues ved at tænke paa, at vi har været med til at acceptere, at al videre Forhandling om Forslaget bortfaldt. Det forekommer mig, at den højtærede Minister i denne Sag har søgt at drukne mine Oplysninger i Ord. De, der har Interesse for Sagen og vil gennemlæse, hvad jeg har sagt, vil finde, at den højtærede Minister ikke paa et eneste Punkt har afkræftet de Oplysninger, jeg har fremsat, men har talt om helt andre Ting, end hvad jeg har bragt paa Tale.

Jeg vil slutte med at spørge den højtærede Minister, om han ikke skulde finde Anledning til, hvad jeg vilde finde betimeligt, yderligere, end det hidtil under Diskussionen har været Tilfældet, at udtale, at man kan vente, at der fra Regeringens Side vil blive truffet indgribende Foranstaltninger, hvis Fragterne under eller særlig efter Krigen skulde holde sig oppe i en Højde, som man finder uforsvarlig. Jeg tror, at en saadan Udtalelse vil være nødvendig eller ønskelig. Man kan maaske derigennem begrænse eller forhindre en yderligere Stigning af Kurserne, og en saadan Begrænsning vil være af allerstørste Betydning for Forholdene efter Krigen.

Hauge: Den Tale, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) holdt første Gang, han havde Ordet her i Dag, gjorde sikkert paa de allerfleste Tilhørere i denne Sal en noget ejendommelig Virkning. Den stod jo i stærk Modsætning til den Stilling, Venstre hele Tiden har indtaget til det Spørgsmaal, hvorom Talen særlig drejede sig. Inden jeg gaar over til nærmere at tale derom, vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem, foranlediget ved de Udtalelser, han fremsatte overfor Socialdemokratiet, hvis Stilling han mente vilde blive alt for gunstig i Fremtiden, fordi Rederne i alt for høj Grad havde udnyttet Situationen. Det ærede Medlem mente, at Socialdemokratiet med Rette i Fremtiden vilde kunne gøre gældende, at det private Initiativs Mænd faktisk havde spillet Fallit ved den Stilling, som særlig Rederne havde indtaget under Krigssituationen, idet de ikke blot havde udnyttet en Konjunktur, men hensynløst havde udnyttet en Katastrofe for Landet. Men Rederne har jo ikke været ene om det. Det er ikke blot Rederne, der har handlet saaledes, men mange andre i vort Samfund har udnyttet ikke blot Konjunkturerne, men hele den Ulykke eller hele den Katastrofe, der ifølge Forholdenes Natur er overgaaet Samfundet. Det er ikke blot Rederne, der har gjort dette, men ogsaa Handelens Mænd har i vid Udstrækning benyttet sig af Krigssituationen og har fordyret Varerne i et Omfang, der ikke i nogen Maade har været paakrævet. Men dette hænger nøje sammen med hele det bestaaende Samfunds Karakter, at man er i Stand til uden Arbejde, altsaa uden positivt Vederlag for, hvad man faar, at opkræve meget mere, end ret og rimeligt er, medens største Delen af Befolkningen maa betale ofte langt ud over dens Evner. Samfundet har kun et ringe Værn overfor dem, der har søgt hensynsløst at udnytte Situationen, har ogsaa kun haft ringe Værn overfor Rederne i den Tid, de var i Stand til at udnytte Situationen. Og enten Talen var om Rederne eller om andre, saa har det, man har søgt at gøre overfor dem, mødt Modstand ikke mindst fra de Partier, som det ærede Medlem særlig repræsenterer. Hvorledes var Stillingen, da der her i Folketinget blev fremsat Lovforslag om en Særbeskatning af Rederne, hvorved man tilsigtede at bremse dem i deres Fremgangsmaade. Umiddelbart før dette Forslag fremsattes, var der sket en kraftig Opfordring til Regeringen, gaaende ud paa at tage sig af det om-